

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 16**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Landskrona. 16. 4. 74.

Käraste!

Jag längtar så förfärligt efter brev, det är inte lönt att förväntas. Har du ej fått mitt, som jag skref en Tisdagskväll i halft vakande, halft sofvande, halft klokt, halft vassinnigt tillstånd. Eller är du sjuk, eller har du brändtan, eller experimenterar du? Förstår du hvad jag menade, då jag skref, att jag experimenterade. Det var inte att jag satt och väntade på att du

skulle kännas dig sjuk af oss,
det trodde jag aldrig, om du, utom
bara att jag ville se om du ej skulle
komma och locka mig tillbaka
sedan du kört mig bort. Det,
jag har ett såslant medlidande
med Belgien, först blef han väl
vare att få bref strax han skrifvet,
så när han satte sig in i det och
det hade blifvit litet nödvän-
dligt för honom som salt och bröd,
så var det allt med det och det
kom bara kort och brefkort.
Så drar han sig undan och strax
är hon framme igen, trollpackan.
Åh för en hexa!

16
och sträffa för och göra lycklig. Du
känner att dina bästa krafter icke
komma i arbeta, därför är du olyck-
sig. Det är också därför, som jag
kan förstå, att du håller på att äv-
nu sörgja dina slöta. Det är inte
så mycket de, som du kallar,
som du längtar efter. Men nu
änmar jag komma med något
riktigt hälsiskt. Jag tror att du
älskar Belgien mest för kär-
lekens skull, därför att han byt-
ter om dig. Jag är så öfver-
tygad om att om en annan
ville, så skulle han slå honom
ur brödet. Finns det ingen

amma? Wäklie förstår, men
han säger ej, men en kärlek
med stil på sig. Jag skulle be-
sä vacker, om det kommer nå-
gon, så sätt en grön sidlegardin
öfver den stora taflan och låt
Avalennernas grottor ^{från väggarna} försvinna
och se på saker som något möj-
ligt. Det är aldrig för sent att
bli lycklig. Nu skulle jag bara
vilja främtaga dig, trau på, att
du är såslan, att du stäverligt måste
vara olycklig. Skulle du bara
upphöra att amma sorgens barn!

Men nu om någon skulle för-
söka närma sig, dig, så är den

1850
så viss om att den är braudför-
säkrad i dubbel måtto, men
det finnes så många sorters
människor och för hvar och
en ligger en kärlek till reds i
ens hjärta, om de bara kunna
leta fram den. Du skulle se
framt och ej tillbaka. Jag har
aldrig sett någon vara så för-
älskad i sina sorger - När jag
tänker på saker, tycker jag t.o.m.
Wäklie vore acceptabel, hellre än,
som det är nu -

Jag läser och lä om dina böcker,
men jag har ej hvar en bit an-
dome om dem. Jag läser dem

människor utan några få, tyckte
så mycket mer om mina systrar
än om mig. Och nu ser jag det
det så väl. Det var därför ett,
fastän jag på det hela taget var
nästan snällare än någon af dem,
så hade jag aldrig den stör syn-
nerliga förmågan af att ha om-
tänke om andra, som tillhör de
kvinnliga haimmorna. Det är som
en fin cirkel af oegennyttia
omkring, er, som äro sådana.

När jag nu tänker på hur ensam
du går, så tycker jag ödet ställt
till det bra duet. Hvarför har
du inte någon att passa upp på